

■ Kəmalə Abiyeva

EHTİYAC

Baxma gözlərimdən axmayan yaşa,
O yaşı silməyə gücün yetməz ki.
Bir ömür mənimlə, ya mənsiz yaşa,
Sənə ehtiyacım heç vaxt bitməz ki.

Əsən küləyi də sevirəm bil ki,
hardasa saçına toxunur deyə.
Yağan yağışı da sevirəm bil ki,
"sən"adlı bir nəğmə oxuyur deyə.

Ay gerçək xəyalım, ay yosun gözlüm,
Dünyam gözlərinə sığınıb qalıb.
Deyə bilmədiyim nə qədər sözüm
hələ ürəyimə yığılıb qalıb.

Hər yerdə, hər zaman bil, mənimləsən,
Yaxın ol, uzaq ol, fərq eləməz ki,
Mənim gözlərimdə yaşayırsan sən
O sən gözlərimi atıb getməz ki.

Sənsiz ötən illər nəyimə gərək,
Sənli bircə anı əvəz etməz ki.
Bir ömür gözlərəm deyəsən məntək
Sənə ehtiyacım heç vaxt bitməz ki.

* * *

Gözlərimin ağırları ürəyimdə,
Ürəyimin ağırları gözlərimdə...

* * *

Bir darıxmaq var hər kəsin içində
İçinə hörülmüş kimi.
Və kimsə
Sökə bilmir içindən.

* * *

Bir vaxt saçlarımdan bir tel qopardım
Sənə verdim.
Gözlədim... Yandırmadın...

* * *

Gözlərimdi yerin -
göz bəbəyimdin.
Yaşaya bilmədin.

* * *

Yer üzünün çoxu sudu.
Suların çoxu duzludu.
Yer üzündə göz yaşı çoxdu.

* * *

Vicdan,
Qapına gəlməsəm,
qapını döyməsəm yaxşıdı
bağlı olanda. Onsuz da
özün məni çağıracaqsan.
qapın açıq olanda.

DİALOG

- Ürəyim, sənə gəlmişəm,
Məni tanımadın?
- Dəyişmişən.
- Ürəyim, sənə gəlmişəm,
Səni tanımadım.
- Dəyişmişəm.

* * *

Ağlım vicdanıma,
Ürəyim ağlıma,
gözlərim ürəyimə təsəlli verir.

DAHA

(anama)

Hər yükümü daşıyan,
sevincimlə yaşayan,

gözümdə hər ağrını,
üzümdə hər cığırı
izləyənim yox daha.

Nəfəsinə möhtacam
oxşayan yox boyumu.
Hansı qapını açım
sənin kimi yolumu
gözləyənim yox daha.

Köksüz ağac kimiyəm
Kim var kimə güvənim?
Çəkilməz dərd kimiyəm,
Sənin kimi sevənim,
Özləyənim yox daha.
Ömrüm qarışıb tamam,
itirmişəm düzümü.
Öz içimdə azmışam
bu qarışıq ömrümü
düzləyənim yox daha.

XOŞBƏXTLİK

Yorulmuş ürəyim bezib özündən,
Elə uşaq olmaq istəyirəm mən.
Kim isə saçımdan lentimi açsın,
kim isə topumu götürüb qaçsın.
Bir şimi istəyim verən olmasın,
bir küncə çəkilim anamdan özgə
məni o küncümdə görənlə olmasın.
Anama sığınım bir az ağlayım,
Saçıma oxşasın, əlimdən tutsun,
Nəmli ürəyimi bir az qurutsun.
Səsinin ecazkar doğmalığında
Yad olan nə varsa qəlbim unutsun.
Nələri itirib, nələr tapmışam
Nələr yaşamışam xatırlamayım,
belimdə, əlimdə, bir cüt gözümdə
nələr daşımışam xatırlamayım.
Bürünüb sadəcə o doğma səse
əlləri saçımda, başım dizində
yenə də bir azca yuxlaya bilsəm
məndən xoşbəxt olmaz bu yer üzündə.

HƏQİQƏT

Ana səni özlədim...
Ana Səni gözlədim...
Hey Yol çəkdi gözlərim
Bu yol gedər-gəlməzdi

Kimsəni də bir daha
Geriyə gətirməzdi.
Bir vaxtlarsa sən mənə
nağıllar anladardın

O nağılların
gedər-gəlməz yolları vardı.
Amma o nağıllarda gedənlər qayıdardı.
Bəlkə ümid verərdin...
Bəlkə də ümidlərin

o gedər-gəlməzlərdən dönməsini istərdin.
Mən sənə inanardım
Böyüdükcə anladım
nağıllar anaların uydurduğu ümidlər,
Ümidlər anaların uydurduğu nağıllardı.

QAYÇI

Saatın əqrəbləri
pıçıldayır elə bil:
ayların ötüb keçir,
illərin ötüb keçir.

Yolunu dəyişmədən
əqrəblər eyni yerdən
Elə hey ötüb keçir.
Hər gedişlə ömrümü
necə də ölçür... biçir...

DARIXMAĞIN SAHİLİ

Gündüz gecəyə qovuşurdu.
Darıxırdım, sənə baxırdım Xəzərim.
Sənsə elə bil
Sonsuzluğa qovuşurdun,
baş alıb gedirdin,
sahilin varmış kimi görünmürdün.
Darıxırdım... sənə baxırdım...
Səni oxşayırdım.
Sənə oxşayırdım.
Darıxmağın sahili birdi.
Darıxmağın sahili bitdiyi yerdə.

TAPA BİLSƏK

Bir zamanlar xoşbəxt idik
Sən, mən, birdəki sevgimiz.
Heç bilmədik harda itdi
Sən, mən, birdəki sevgimiz.
Bir anlığa qum üstündə
ayaqyalın gəzdiiyimiz
arzu dolu sahillərə,
dilimizdə "kaş" olmayan,
gözümüzdə yaş olmayan,
ömrümüzdə qış olmayan
o günlərə dönə bilsək,
yenə xoşbəxt ola bilsək
gəl, nə deyim?
Bir az səni axtarıq,
bir az məni axtarıq,
sevgimizi axtarıq tapa bilsək,
yenə xoşbəxt ola bilsək...
gəl... nə deyim...

OYANDIMMI

Qalada yatmış idim, yuxulara batmış idim.
Yuxularım şirin idi, yuxularım dərin idi.
Aman allah, yuxularda nəyim yoxdu?
Hər sərvətim qalaq-qalaq,
var-dövlətim qucaq-qucaq.
Yuxuluydum, nəyim vardı sayammadım,
top atdılar oyatmağa oyanmadım.
Saz gözlədim, söz gözlədim...
Top ilə oyanmayan
Saz ilə, söhbət ilə görənlə necə oyanacaq
yuxuluydum biləmmədim...
qalada yatmış idim...
top atdılar oyanmadım.
Oyanmadım, aman Allah,
Bu nəğməni kim yazıbdı
bizim üçün görənlə bir vaxt?
Bu nəğməni
gör necə də düz yazıbdı
bizim üçün kimsə bir vaxt...
qalada yatmış idim...
şirin-şirin yuxulara batmış idim.
Qalanı taladılar, odlara qaladılar,
Nəyim var apardılar.
Top atdılar, top atdılar, oyanmadım.
Saz ilə, söhbət ilə oyatdılar,
Oyandım mı?...

BİR UŞAQ BOYLANDI

Qayıtdım yenə də uşaqlığıma
Xəyalım o ötən illərə döndü.
Babamın kənd evi düşdü yadıma
Könlümdə gör nəçə xatirə dindi.
Yadıma düşdükcə ötən günlərim
Özüm də kövrəldim, xatirələr də.
yadıma salaraq ötən günləri
Bir uşaq boylandı xatirələrdən.
Yasəmən ağacı, zənbaq kolları,
Həyəti bəzəyən qaymaqçıçəyi,
O kəndin pəlçiqli, daşlı yolları
Sandım ki, hələ də məni gözləyir.
Getdim mən o kəndə, getdim yenə də,
Necə doğma idi cığır da, iz də,
Bir həsrət asıldı kirpiklərimdən
Sanki kövrəlmişdi kənd evimiz də.
Bir gəlini gördüm bulaq başında
Gülümşər gözləri necə tanışdı.
Sandım uşaqlığım durub qarşımda
O gözlər bir anda nələr danışdı.
Nənəmdən xəlvətcə kal meyvələri
Birgə dərməyimiz yadıma düşdü.
Yığib donumuzun ətəklərinə
sonra yeməyimiz yadıma düşdü.
Gəzərdik bağları tutub əl-ələ,
Güllərin ətirini birgə duyardıq.
Hərdən xınagülü yığıb həvəslə
təzə gəlinlərtək xına qoyardıq.
Unudub illəri,özüm özümü
elə uşaq olmaq istədim ki, mən.
Şirin bir duyğuyla yumdum gözüümü
gizlənqaç oynamaq keçdi könlümdən.
Yadıma düşdükcə ötən günlərim
Özüm də kövrəldim, xatirələr də.
Yadıma salaraq ötən günləri
bir uşaq boylandı xatirələrdən.

SİRK HEYVANLARI

Sığallanıb, tumarlanıb həmişə
adət elədiniz çox işə.
öyrəndiniz lazım gələndə
əyləndirməyi, baş əyməyi,
sirk heyvanları.
Nə itirdiniz, nə qazandınız?
Yaxşı ki, düşünə bilmirsiniz
bizim kimi, yoxsa,
yadınıza düşərdi azadlığınız...